

— (Iz deželnega odbora.) V poslednji seji je deželni odbor dovolil, da se učitelj Janez Kernc imenuje za definitivnega vodjo in nadučitelja v Šent-Vidu poleg Ljubljane. — Izpraznjena služba sekundarja v tukajšnji bolnišnici podelila se je dr. Edvardu Šavniku. — Poleg družih rešitev v cestnih zadevah je gledé preložitve Gaberske ceste v Postojnskem okraji dobil deželni inženir nalog, dotični načrt pretresti in o tem odboru poročati. — Občini Ustje se je dovolilo 20 odstotkov občinske priklade na neposredne davke. — Dalje je odločil deželni odbor, naj se volita nova občinska zastopa v spodnji Idriji in v Slivnici v Ljubljanskem okraju, ter je potrdil občinske takse, katere je sklenila občina v Krškem.

— Po dopisu sl. ministerstva kmetijstva pride c. k. ministerski svetovalec dr. Lorenz iz Dunaja, pozvedit še marsikaj zarad naprave kmetijske šole na Dolenskem.

— (Stolnemu kaplanu gospodu K. Klunu zaupnico) izročé narodni volivci 3. razreda, ki so ga 27. dne marca t. l. za svojega zastopnika v mestni odbor volili. V tem pismu milujejo sklep g. knezoškofa dr. Pogačarja, ki moža, kateri svojo duhovsko službo v vseh zadevah izgledno opravlja ter se za pravice katoliške cerkve kakor naroda svojega neumorno potéza, nena doma zoper željo njegovo iz glavnega mesta prestavlja na deželo, in ž njim že tako majhni množici narodnih zastopnikov v mestnem županstvu izvrstno moč jemlje, brez ozira na to, da tudi v tej korporaciji je braniti treba interese cerkve in šole in je zato tudi v prejšnjih časih bil med odborniki duhoven. Kakor pa je osupnil in vžalil knezoškofijski dekret volivce, da mož „ves po volji Božji“ bi se moral umakniti zaupnemu klicu svojih someščanov zato, ker ni „po volji nasprotnikov narodnih“, isto tako je volivce srčno razveselil glas, da njih izvoljenec hoče ostati na mestu, na katero ga je zaupanje someščanov tako častno postavilo. — Če dostavljamo temu še to, da s to zaupnico v soglasji je — razen „Tagblattovcev“ — vse mesto, je pač tehtnost njena jasna.

— Govorica o tej „zaupnici“ je menda tako vznemirila mestno policijo, da jo je o včerajšnjem dohodu gosp. knezoškofa v Ljubljano zmešala z ono ponočno „zastavičko“, ki se včasih komu pod oknom zagode in od leta 1848 „mačja godba“ imenuje. Zato je sinoči bila vsa policijska straža za varstvo škofije na nogah in njej na pomoč so bile celó vojaške patrole pripravljene; plinova svečava je do polnoči gorela, mestni gosp. župan pa neki celo noč oči ni zatisnil. Al Ljubljana bila je — mirna in potrdilo se je le, da „strah je v sredi votel, krog in krog pa ga nič ni.“ (Pismo Palackého) od 28. dne u. m., razglašeno v „Politiki“, izrazuje pristrčno zahvalo vsem, ki so se blizo in od daleč njega tako ljubeznjivo spominjali, in da na večer njegovega življenja ni mu bolj druzega prepričanja memo tega, da se Slovani iskreno zavedajo narodnosti svoje in vzajemne solidarnosti ter da se jim v tej zavesti ni bati naklepov sovražnih, ker v naravi Slovana leži, da ne trpi od tujca nobene krivice, a da tudi on tujcu krivice ne stori.

— (Veliki sejm v pondeljek) je bil tako majhen, da o trojaci že davno Ljubljančanje ne pomnijo takega. Kupca skoro nič, zato tudi kupčije nič. Živine je bilo še precej na trgu, prodalo pa se je malo; cena je nekoliko nategnila. Lahki so pokupili precej kónj. Iz vsega je očitno, da „nemanič“ je planet, ki zdaj svet vlada.

— (Slovensko gledišče.) Gospé Odijeve benefica materijalno ni bila tako izdatna, kakor bi bili vrli pevki

in igralki želeli. Dobila pa je vendar dva venca. Igra je izdelek srednje vrste, igrala se je pa dobro. — Prihodnjo soboto bo imela druga pevka in igralka dramatičnega društva gospica Namretova svoj večer z burko „Dva gospoda in eden sluga“, za katero je gosp. Stöckl zložil godbo, in z lično opereto „Čarobne gosli“. Tudi tej gospici želimo za njen trud dejansko pripoznanje občinstva. — V nedeljo pa pride na vrsto gosp. Kajzelj, neprekosljivi komikar našega gledišča z igro „dr. Faustova kapica“. Tega, mislimo, nam ni treba še posebno priporočati občinstvu, ker je predobro znan, zato bo hiša gotovo polna, da se bo kar trlo.

— (Kegljanje za dobitke) se je pričelo 1. t. m. v Ljubljanski čitalnici na korist „dramatičnega društva“ in „narodne šole“. Dobitki so krasni in vsi skup 300 gold. vredni. Tedaj na noge, kegljavci!

— (Koncert), ki sta ga sinoči v redutni dvorani napravila gospoda Förster in Gerstner, je bil v umetniškem oziru gotovo najizvrstnejši letošnje sezone. Gosp. Förster se je pravega mojstra skazal na harmoniumu, ki je velečastno donel po dvorani, gospod Gerstner pa se odlikoval na goslih. Lepo so jima pa pomagali s petjem gospodična Marija Orlova in pa udje vokalnega kvarteta: gg. Razingner, Schäffer, Valenta in Kagnus. Škoda, da dvorana ni bila tako polna, kakor se je smelo pričakovati; al v Ljubljani je že taka, da večidel le takrat je koncert poln, kedar je zastoj.

— (Skušnje čitalničnega pevskega zbora) za poletne veselice se začno v petek 5. maja, in se bodo vsak petek redno nadaljevale. — Gospodje pevci, ki želijo iznova vstopiti v čitalnični pevski zbor, naj se oglasijo v omenjenih dnevih ob 8. uri zvečer pri pevovodji.

Čitalničin odbor.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Iz Dunaja 2. maja. — Do danes o Ogerskih zadevah še vse tako visi, kakor je negotovo viselo dozdaj; soglasno se trdi, da tudi danes ni še pričakovati Najvišega odločilnega sklepa cesarjevega.

— Po vse s trte zvita je novica, ki so jo nekateri časniki te dni razglaševali, da presvitli cesar gré v Berlin v razgovor zarad Turškega vprašanja.

— Zborovanje Avstrijsko-ogerskih delegacij se ima začeti 9. dne t. m.

Iz Turškega bojišča. — Zadnji dnevi so bili na bojišču v Hercegovini jako burni. Muktar-paša je namreč s četo 15.000 glav vnovič napotil se proti Nikšiću, da bi tej po vstajnikih že hudo izstradani trdnjavi živeža donesel. Ob prehodu pri Dugi so ga počakali ustajniki in vnel se je hud boj, ki je štiri dni trajal. Muktar-paša ni dosegel svojega namena, le posadka je s prebivalci vred planila iz trdnjave in vplenila nekoliko živeža, Muktar-paša pa ni mogel prodreti, marveč je po poročilih telegramov iz Grahovega, Cetinja in Dubrovnika zgubil do 1. t. m. 3000 ljudi. Ta dan pa boj še ni bil končan, ampak ustajniki so Turke še podili. — Po vladnih listih je bilo pa brati v nekem telegramu iz Carigrada, da je Muktar-paša potolkel in razkropil ustajnike, a to novico so pobili novejši telegrami. Če so tu res Turki vnovič tako tepeni bili, kakor se poroča, potem bo kmalu druga. — Razen tega ni iz nobenega kraja važnejših poročil, slišati je vedno le o grozovitostih Turkov zoper kristjane.